

og regeringen finder navnlig, at der af denne grund og nu 62 år efter samarbejdspolitikens ophør ikke er tilstrækkelig grund til på ny at gøre den 29. august til officiel flagdag.

I forlængelse heraf vil jeg også kort gøre en bemærkning af mere generel karakter om retsgrundlaget for flagområdet.

Det er sådan, at der efter en lang tradition anordnes officiel civil flagning ved ganske særlige lejligheder, herunder på visse mindedage i forbindelse med begivenheder inden for kongehuset, på folkekirkens helligdage og visse særlige historiske mindedage.

Derudover anordnes der ekstraordinær flagning i forbindelse med kongehusets officielle besøg samt endelig i ganske særlige tilfælde ved begivenheder af særlig national betydning. Det kan være glædelige begivenheder, som da kronprinsparret fik en søn i oktober i år, men det kan også være sørgelige begivenheder, f.eks. tsunamikatastrofen i Sydøstasien i december sidste år.

Kl. 15.30

Den praksis, som i mange år har været fulgt i forbindelse med administrationen af flagområdet, har imidlertid været karakteriseret af det hovedsynspunkt, at antallet af officielle flagdage bør begrænses mest muligt. Det skyldes navnlig et ønske om at fastholde den signalværdi, der knytter sig til de eksisterende officielle flagdage.

I dag flages der således, når medlemmer af kongefamilien har fødselsdag, på folkekirkens helligdage, nytårsdag, grundlovsdag, valdemarsdag og genforeningsdag. Endelig kan der i tilknytning til beslutningsforslaget være grund til at fremhæve, at besættelsen markeres ved to årlige officielle flagdage, nemlig den 9. april og den 5. maj.

Regeringen finder, at Statsministeriets principbeslutning fra 1950 vedrørende flagning den 29. august bør fastholdes. Vi har siden dette tidspunkt haft to officielle flagdage til minde om besættelsestiden, og navnlig i lyset af den yderst restriktive praksis på flagområdet, der er, er der efter regeringens opfattelse ikke grundlag for at ændre ved den bestående ordning.

Jeg vil gerne takke forslagsstillerne for at tage initiativ til debatten i dag og for et beslutningsforslag med tilhørende bemærkninger, der grundigt beskriver nogle af begivenhederne i 1943. Jeg er enig i, at vi ikke må glemme begivenhederne i forbindelse med Danmarks brud med samarbejdspolitikken.

Som nævnt er der imidlertid meget gode grunde til at fastholde Statsministeriets beslutning fra 1950, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg siger tak for justitsministerens redegørelse.

Jeg må sige, jeg er meget, meget skuffet og også overrasket over, hvad der er sket med Det Konservative Folkeparti. Nu forstår jeg selvfølgelig, at ministeren taler på regeringens vegne. I så fald må det være regeringen, der så at sige har bestemt Det Konservative Folkepartis nye linje, for i morges i Fyens Stiftstidende tilslutter De Konservatives politiske ordfører, fru Pia Christmas-Møller, sig varmt initiativet, og det samme gør den konservative kulturordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren: Hvor når er det i løbet af i dag, at Det Konservative Folkeparti har besluttet sig til, at man ikke kan støtte noget så klart som det her?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg taler godt nok på regeringens vegne, men jeg er også konservativ, ud over at være justitsminister er jeg også konservativt folketingsmedlem.

Det har været min opfattelse, at både den konservative ordfører og den konservative folketingsgruppe er helt enige i den linje, som jeg i dag redegør for på regeringens vegne.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg må så senere, når den konservative ordfører kommer på talerstolen, spørge, hvornår den beslutning er truffet. Jeg gik egentlig ud fra, at når man var politisk ordfører for et parti, så talte man på partiets vegne, men det kan jeg forstå at man altså ikke gør mere.

I Fyens Stiftstidende i dag, den 10. januar, siger fru Pia Christmas-Møller: Historisk bevidsthed er meget vigtig, og der er en god grund til at markere den dag, hvor vi brød ud af eftergivnehedens spændetrøje.

Og hr. Jakob Axel Nielsen giver det fuld opbakning: Det er en rigtig god idé at gøre den 29. august til officiel flagdag; det vil hvert år markere en fortjent hyldest til den gode moral og en stålsat befolkning, der eftertrykkeligt fik ændret det officielle Danmarks holdning.